

SÍMPTOMES CLÍNICS

Som, en bona mesura, resultat del que vivim i hem viscut.

Les relacions humanes són constituents del subjecte i, al mateix temps, font de conflicte. Aquest no sorgeix només en la relació estricta amb els altres, si no que hi ha també conflicte del subjecte amb ell mateix i les circumstàncies que l'envolten. Es a dir, hi ha una tensió interna, resultant de la lluita entre la força dels seus impulsos i la disposició de les seves defenses.

Sovint el subjecte en pateix les conseqüències, però en desconeix les causes i els motius pel fet que bona part d'aquests impulsos i de les reaccions per combatre'ls són inconscients.

D'aquesta confrontació amb l'entorn i amb sí mateix sorgeixen diferents formes d'expressió del malestar, i que constitueixen les distintes **manifestacions simptomàtiques**: ansietat, crisis d'angoixa, depressions, fòbies, somatitzacions, obsessions, etc.

En altres ocasions, la conflictivitat es centra en un àrea relacional, com **l'àmbit laboral o la parella** i afecta directament aquests vincles i l'estat general de la persona.

També hi ha situacions en que el subjecte experimenta una crisi profunda en que es veu afectada seriosament la seva identitat i el conjunt dels seus vincles. Poden aparèixer allora importants esquerdes en el contacte amb la realitat, que apunta a la possibilitat de **crisi o brot psicòtic**.

Una altra sèrie de manifestacions es donen quan, davant la confrontació amb l'entorn i amb el propi món intern, el subjecte es veu empès a **actuacions impulsives**, o bé a la **ingesta de substàncies tòxiques** o altres **comportaments addictius**.

Com es pot veure, doncs, aquestes expressions del conflicte psíquic són amplies i variades, i tenen una gravetat, una evolució i una incidència en la vida també molt diversa.